

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2014. nyár
XVIII. évfolyam 2. szám

Szalay Lajos: Ábrahám áldozata (1969)

„Léttünk a kegyelem drámája.” (Pilinszky János)

Folyamatos konfirmáció

„Az öregek koronája a fiak fiai,
és a fiak dicsősége az ő atyáik” (Péld 17,6)

Öregnek érzem magam, ha arra gondolok, hogy 22 éve volt a konfirmációm. Fiatalnak érzem magam, ha arra gondolok, hogy a hétfői nyugdíjas bibliaórán valaki azt említette, hogy neki 72 éve volt a konfirmációja. Nyilván sokan tudnának mondani egy-egy számot olvasóink közül, akik most kezükben tartják hírlevelünket...

Elgondolkodtatnak a számok, és a mögöttük rejtőzködő tartalom. Milyen szép is az, ahogyan generációról generációra megerősítést kaphatnak fiúk, lányok! Magától az Örökkévalótól. Merthogy Ő az, aki konfirmál. Nem a konfirmandus, nem a szülők, nem a keresztszülők, és még csak nem is a lelkes. Hanem maga az Isten. És ha a szó eredeti értelmét vesszük, lehet konfirmáció egy profán élethelyzetben, egy emberi dráma kellős közepén, egy temetői csendben, egy magányos éjszakán a vonaton ülve, vagy akár a szakadó júniusi esőt nézve a teraszon.

Igen, Ő az, aki megerősíthet, és meg is erősít. Sokszor nem úgy, ahogyan elképzeljük, sokszor nem úgy, ahogyan elvárjuk, sokszor nem úgy, ahogyan előírják egyházi dogmák. Másképpen. Csendesen és váratlanul átölel az Isten – ahogyan Ady Endre fogalmaz *Az Úr érkezése* című versében.

Konfirmáció. Megerősítés. Annyira, de annyira szükségünk van rá, nap mint nap, mint egy falat kenyérré. Újra meg újra. És megtörténik. És hányszor és hányszor megtörtént. És nemzedékről nemzedékre vándorol a tapasztalat, hogy az Isten a legváratlanabb helyzetekben is képes megerősíteni. És annyira jó volt hallani a dédszüleinktől, a nagyszüleinktől, a szüleinktől, hogy miként tartotta meg, segítette meg, erősítette meg, konfirmálta meg őket az Isten egy életen keresztül, újra meg újra.

Olyan lenyűgöző számomra, amikor egy édesapa vagy édesanya továbbadja a gyermekének azt, amit ő is kapott. Fantasztikus kiváltság, hogy ezzel mintegy részese lehet ő is annak a konfirmációnak, amit alapvetően maga a Teremtő visz véghez.

Vekerdy Tamás mondott el egy rövid mesét arról, hogy mennyire fontos, hogy a következő nemzedék is birtolja azt a tapasztalatot, amit az előző nemzedék is kapott az azt megelőző nemzedéktől. Nemzedékről nemzedékre... Generációról generációra... A kis mese egy legényről szól, aki egy erdőben egy nagy falhoz ért. Hátára rengeteg zsák, és mindenféle csomag volt felkötve. Ám amikor észrevette a falat, elkezdte ledobálni ezeket a hozott hol-

mikat, hogy ezek nélkül könnyen át-
ugorja. Erre a fal elkezdett nőni és nőni,
egyre magasabb lett. Am ahogy elkezdte
darabról darabra újra felvenni a csoma-
gokat, a fal egyre alacsonyabb lett, és
így csomagostul végül át tudta ugrani,
és folytatni útját.

Vekerdy ezzel próbálta illusztrálni,
mennyire fontos is az, amit magunkkal
hozunk a múltunkból, a szüleinktől, a
családunktól, a felmenőinktől, és én
hadd tegyem hozzá: a vallási közössé-
günkéből, az egyházunkból, a gyüleke-
zetünkéből. Generációról generációra...

Mert hihetetlen erő van a tovább-
adásban. Én azt kívánom minden ked-
ves olvasónknak, hogy merjük tovább-
adni, amit mi is kaptunk! Ezekben a
nehéz napokban, hetekben, így a tanév
vége felé, amikor még inkább érezzük
az erőnk, a türelmünk, az időnk véges-
ségét, legyen az életünk megerősítve,
konfirmálva, napról napra, újra meg újra,
általa, aki az átölelő Atya, aki a szelíd
Fiú, és aki a vigasztaló Lélek! Legyen
az életünk folyamatos konfirmáció!
Ámen.

GÁNC S TAMÁS

Verőfényes tavaszi napok

Biztos, hogy nekem kellene Balaton-
szárszóról írni, teszem fel magamnak a
kérdést, hiszen először vettünk részt
férjemmel a kelenföldiek gyülekezeti
hétvégéjén. Az összeszokott társaságra
gondolva óhatatlanul némiképp zavar-
ban vagyok, de Gáncs Tamás lelkész le-
het, hogy pont azért engem kért fel erre
az írásra, mert talán érdekes lehet,
hogy mit lát meg a friss szem, mi emel-
kedik ki a három nap eseményeiből?

A konferenciához először is, ami nívós
és hivalkodásmentes – a magamutogatás
jelenlegi építészeti divatjával dacolva –,
tágas, célszerű, de a „fölösleges” terek
luxusát is megengedő emberi tereivel
fogadja a résztvevőket. Az már minden-
nek a non plus ultrája, hogy a tágas
kertet a Balaton határolja.

Minden adott, hogy kiemelkedve a
hétköznapiokból, a közösség ünnepévé
válhasson ez az április 25–27. közötti
hétvége. A nyitó áhítaton hangtál zen-
gései között Gáncs Tamás lelkészünk
szavát követve behunyjuk a szemünket,
kialakul bennem egyfajta befelé figyelő
nyugalom, megszólal a belső monológ:
jól kezdődik ez az egész...

Mindhárom nap egy-egy előadást
tartogat számunkra: zeneit, képzőmű-
vészetit és irodalmi – a Krisztus Kul-
túrán Keresztül címmel meghirdetett
program alapján.

Krisztus-arc az éneklők arcán? volt a
címe a Bence Gábor által tartott első
előadásnak. Érdekes gondolat, hogy a
zene mindenütt körülvesz minket.
Zeng az egész kozmosz, a testünkben

is hangok ébrednek, és természetesen az általunk megalkotott zenei instrumentumok is hangzanak. Énekléstől átszellemült arcok néznek ránk a vetítővászonról, de hogy milyen zene, és kinek az arcán világlík Krisztus-arc szerűen, ezen este még borozás közben vitatkozunk.

Hitünk megújításába és megerősítésébe be kell építeni a szépségen keresztüli töltekezést. Ezt éreztem Schneller János művészettörténész, teológus szombat délelőtti előadásán. *A Krisztus-arc változásai a képzőművészetben protestáns szemmel* című előadás nem kevesebbre vállalkozott, mint a Krisztus arcképek koronként változó megjelenítésének teológiai magyarázatára. A mintegy száz vetített képen nyomon követhettük a vallásfelfogás és vallásgyakorlat változásait, valamint a képek és tanítások viszonyát a képrombolás korától a reformáció idejéig.

A sinai kolostor 7. századi ikonjáról, ha jól megnézzük, aszimmetrikus Krisztus-arc tekint ránk: az ábrázolás egyik felén az ítélkező (isteni), a másikon a könyörületes (emberi) tekintetű Jézus. A prezentáció vége felé kifejezetten büszke vagyok, hogy a kereszténységhez tartozom. Több kérdés, kiegészítő hozzászólás jelzi, hogy a hallgatóság érdeklődve követte a két órás, nem mindennapi szellemi kalandot.

Az irodalmi előadásban Gombocz Eszter három zsidó származású írónk – Pap Károly, Gelléri Andor Endre,

Szerb Antal – sorsának megidézésével világított rá az integrálódás nehézségére, majd a soah tragédiájára. *A Krisztus-képek a két világháború közötti zsidó irodalomban* című előadás Pap Károly: Utolsó találkozás című novellájának közös elolvasásával kezdődött, s noha sokunk számára hiánypótló volt a novella, irodalmi értéke nem egyértelműen meggyőző. Az elemzéskor úgy éreztem, mintha egy időgéppel visszakerültem volna a gimnáziumi irodalomórákra.

Az előadások és az áhítatok közben persze a gyerekek Bence Kata segítségével élték gyöngyéletüket, zengett a kert, a part a víg ugri-bugritól: nádtutaj készítés, rendőrséges játék nyomozással, szerepjátékos vetélkedő váltotta egymást. A felnőttek közül voltak, akik megfürödtek a 14 fokos vízben, ez már hagyomány, állították többen.

Vasárnap Kötcsére mentünk úrvacsorás istentiszteletre. Meleg, baráti érzéssel fogadtak, mi is úgy éreztük, hogy közünk van hozzájuk, hiszen szórványgyülekezete volt Blázy Árpád lelkészünknek valamikor, s így most közösen szolgáltak Mitykó András lelkésszel. Gyülekezetünk pedig három szólamú énekléssel tette emelkedettebbé az istentiszteletet, Bence Gábor vezetésével, a Krisztus Kultúrán Keresztül program stílusos lezárásaként.

Verőfényes napok voltak ezek, a nap-sütés mellett az Úr növekedést hozó áldásával.

KUKLIS KATALIN

A barátság továbbra is fennmarad

Istennek hála, ismét nagy élményben volt részünk, ugyanis május 7-én, Budapesten a kelenföldi testvérgyülekezethez látogattunk 7 fővel.

Előzetes megbeszélés szerint, Missuráné Mária segítségével jött létre a találkozás. Tudtuk, hogy mindig nagy szeretettel várnak bennünket, ezúttal is így történt. Az örömteli üdvözlés után a gyülekezeti teremben jó hangulatú beszélgetés, szívélyes vendéglátás következett.

Hogy ezt a kellemes időtöltést még élménytelibbé tegyük, közösen a Vigadóba látogattunk, ahol szemtanúi lehetünk a gyönyörűen felújított, kulturális célokat szolgáló épület szépségeinek. Elkápráztatott bennünket Makovecz Imre főépítész kiállítása, amely varázslatos látványt nyújtott. Szintén örülhetünk annak, hogy az újonnan üzembe helyezett 4-es metró utasai lehettünk.

Ezután egy kellemes hangulatú kisvendéglőben fogyaszthattunk finom ebédet, melyet vendéglátóink prezentáltak. Köszönet érte! Jólakott gyomorral ismét a gyülekezet termébe mentünk, ahol finom kávé, tea, sütemény fogyasztása várt ránk. Még kihasználva a hátralévő kis időt, együtt imádkoztunk, énekeltünk.

Sajnos az idő gyorsan eltelt, így az óránkra pillantva már a visszautat kellett terveznünk. Blázyiné Mártika elkísért bennünket az autóbusz megállóba,

és a busz érkezéséig velünk maradt, így még tudtunk egy kicsit csevegni. Röpké bűcsű után felszálltunk a Fehérvárra menő járműre.

Összefoglalva a napot, ismét nagyon jól éreztük magunkat vendéglátóink körében. Külön öröm számomra, hogy ez a testvérgyülekezeti (Nyugdíjas Klub) találkozó még jobban elmélyítette a kapcsolatot, hisz a barátság egyre jobban mélyül közöttünk.

Meg kell említeni, hogy több korábban ismert arcot már nem láthattunk, őket már az örök hazában tudhatjuk. Nyugodjanak békében! Nekem személy szerint fájdalmas, hogy drága Csernovicsné Ica néniével sem tudtam találkozni betegsége miatt. Mindnyájan megkülönböztetett tisztelettel és nagy szeretettel gondolunk rá, imádkozunk egészségéért. Ő egy különös egyéniség, aki nagyon sokat dolgozott eddig a közösségért, a rászoruló embereknek jobb kezét nyújtva. Isten gazdag áldását kérjük életére, s jobbulást kívánunk neki. (Ezt a cikket szombaton írom, és a helyzet úgy hozta, hogy ma délután egy személyes látogatást tehetek nála barátnőmmel, dr. Szinnyei Kattival. Már alig várom, hogy láthassam, s szívélyes beszélgetést folytassak vele.)

Befejezésül ismételten meg szeretném köszönni vendéglátóink irántunk érzett szeretetét, szívélyességét, vendéglátását. Kívánom, hogy még sok ilyen

alkalomban legyen részünk, találkozzunk, kölcsönösen egymást látogatva. Ősszel mi várjuk szeretettel a budapesti testvéreket.

Köszönjük szépen e felejthetetlen napot! Jó egészséget, Isten gazdag áldását

kívánom a budapesti testvérek életére, sok szeretettel:

KÁRÁSZ LAJOSNÉ ZSUZSA, A
SZÉKESFEHÉRVÁRI NYUGDÍJAS KLUB VEZETŐJE

Középkör 2013/14

avagy Kincsek a szalma között

A Középkör alkalmain éppen a tanévben Jakab apostol levele állt a középpontban. Több hozzáértő vendég előadónk is volt, akiknek irányításával sok mindent megtudtunk erről a különleges – furcsa? –, a páli leveleknél jóval kevésbé ismert újszövetségi iratról. Nem egy kommentárt írtak erről a mindössze öt rövid fejezetből (107 versből, ezek közül 54 felszólító mondatból) álló könyvről, ami sok olyan teológiai – és gyakorlati – kérdést felvet, amire a biblia tudósok sem tudnak egyértelmű választ adni. Ezek közül többel mi is foglalkoztunk – a témák felsorolása helyett azonban hadd álljanak itt egy-két középkörös gondolatai mindazzal kapcsolatban, ami az elmúlt hónapok találkozásai után megmaradt bennünk.

„A Jakab levél első elolvasásakor meglepődtem, hogy gyakran hallott igék ebben a levélben vannak, pl. 'Legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a

haragra (Jak 1,19)'. 'Ha az Úr akarja és élünk, ezt vagy azt fogjuk cselekedni (Jak 4,15)', és még sorolhatnám. Sosem gondoltam arra, hogy ezeket az a Jakab írta, akiről még azt sem tudják, pontosan ki is ő.”

„Oly sokszor hallottam korábban, hogy Luther szerint a Jakab levele amolyan 'szalma-levél', s legtöbbször úgy értettem, ez azt jelenti: értéktelen, súlytalan. Fabiny Tibor tisztázta a félreértést: Luther úgy tekint a bibliai könyvekre, mint jászolra, amelyek a megtestesült Istent hozzánk elénk. Krisztus a középpont, amit körbeölel a 'szalma'. Ez a szalma azonban nem lesz értéktelen, hogyha útbaigazító lesz számunkra – hol kell Krisztust keresnünk.”

„Vannak egymásnak ellentmondó mondatok a Bibliában, főleg, ha önmagukban nézzük őket. De a Pál kontra Jakab, hit kontra cselekedetek vitában is jó, ha összefüggéseiben vizsgáljuk a szembeállított gondolatokat. Mi a hit, mi a cselekedet, mi az, hogy üdvösség-

szerző? Fontos volt az év folyamán többször visszatérni a kulcsmondatokra. Például erre: 'ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül' (Jak 2, 26)".

Személy szerint én is újra elcsodálkoztam Isten szavának gazdagságán és sokszínűségén, és kedvet kaptam hozzá, hogy még többet megtudjak erről a különös iratról és arról, hogyan tehetjük magunkévá szalmában elrejtett kincseit itt és ma. Külön ajándék volt megismerni a Gáncs Tamás lelkészünk által meghívott evangélikus és

nem evangélikus vendég előadókat, egy kicsit belelátni életükbe és tudományos munkájukba, és mindig öröm az egymással való beszélgetésre, eszmecserére való alkalom is.

Végül – hogy Jakabot idézzem – ha Isten akarja és élünk, a Középkör szep-tembertől ismét érdekes témákkal és beszélgetésekkel folytatódik – továbbra is mindenkit szeretettel várunk!

Köszönet Mády Katának, Bence Gábornak és Ittész Andrásnak, hogy megosztották velünk gondolataikat!

BERNHARDT DÓRA

Új tisztségviselők a gyülekezetben II.

2013. november 3-án iktatták be gyülekezetünk új tisztségviselőit. Téli számunkban beszélgetést olvashattak gyülekezetünk új felügyelőjével. Az elkezdett sorozatot folytatva az alábbiakban dr. Harmati Béla Lászlóval, új másodfelügyelőnkkel beszélgettem.

– Béla, köztudott, hogy művészet-történészként dolgozol, illetve hogy te vagy az országos múzeum igazgatója. Viszont nem biztos, hogy mindenki tisztában van azzal, mivel foglalkozik egy művészettörténész. Mesélj kérlek a munkádról egy kicsit!

– Régi tanító- és papcsaládból származom. Egészen addig, amíg el nem kezdtem dolgozni a múzeumban, azt hittem, hogy ismerem az egyházamat. A munkám kapcsán művészettörténész szemmel látogatom, nézem az ország evangélikus templomait, s így

döbbsentem rá, hogy a szimbólumoknak és variációknak milyen gazdagsága van jelen templomainkban. A magyar, a német, a szlovák és a vend nemzeti-ség tradíciói, kultúrája olvad össze a műtárgyainkban.

Az a kérdés is biztos sokakban felmerül, hogy mit csináljak a kiállítások között, főleg most, mikor a múzeum is zárva van átalakítás, átépítés miatt. Ezt ahhoz lehetne hasonlítani, hogy mit csinál egy lelkész két vasárnap között. Ebben az időszakban tudunk gyűjteni, a már meglelt anyagokat konzerválni, leírni, kikutatni. Azonkívül a múzeu-

munk szolgáltató szerv is, azaz ha a gyülekezeteknek segítségre, tanácsra van szüksége, akkor hozzánk fordulhatnak.

– **Előfordult, hogy felbukkant olyan tárgy, olyan érték, amelyekről esetleg a tulajdonos nem is sejtette, hogy mekkora kincs van a birtokában?**

– Számtalanszor. Pozitívuma ennek a helyzetnek az, hogy a gyülekezetek ezeket a tárgyakat használati tárgyaknak, a liturgia részének tekintik. A nehézség viszont abból adódik, hogy vagy nem törődnek az állaguk megóvásával, vagy nem tudják, hogy is nyúljanak hozzájuk, anélkül, hogy kárt tennének bennük. Mivel a múzeum felügyeleti szerv is, ezért ezeknek a tárgyaknak a sorsa ránk is van bízva. Ennek nem mindig könnyű megfelelni. Emlékszem az első restaurálásmra, amikor Barcsról, egy szórványgyülekezetből hoztam el egy oltárképet, amit csak azért mertek rám bízni, mert bíztak édesapám tekintélyében. Majd amikor visszavittem a megszipült képet, megszilárdult a bizalom iránym-

ba, a múzeum irányába. Ezt a bizalmi légkört a legnehezebb megteremteni, fenntartani.

– **Kicsit közelebb lépve a gyülekezethez: azt tudom, hogy már nagyon régóta vagytok a gyülekezet tagjai, de hogyan kerültetek Kelenföldre?**

– Eredetileg én Deák téri vagyok, feleségem, Cili százalombattai, majd az édesapja Érdre került lelkésznek. Mielőtt összeházasodtunk, még nem volt megoldva a lakáskérdés. Cili nagymamája, Ittzés Marika néni, aki az irodák alatti lakásban lakott, hallott egy lehetőségről, hogy valaki egy önkormányzati lakás bérleti jogát eladná. Először arra gondolt, hogy senkit nem ismer, akinek szüksége lenne a lakásra, csak később jutott eszébe, hogy pont az unokájának lenne jó ez a lehetőség. Így kerültünk a Fadrusz utcába és a kelenföldi gyülekezetbe. Ahogy teltek az évek, egyre inkább beépültünk a gyülekezeti életbe. A gyerekek a hittanórákra, cserkészetbe, mi a bibliakörbe, kismamakörbe. Cili később a gyerekbiblikör munkájában vállalt szerepet. Én 8 éve vagyok presbiter.

– Milyen érzések, gondolatok, tervek fogalmazódtak meg benned a másodfelügyelővé választásod környekén?

– Nagy vívódás volt, hogy elvállalam-e a jelöltséget a gyülekezet akkori helyzetében. Egy dolog vezérelt – sok gyülekezetben jártam, sok lelkészt ismertem, láttam hasonló helyzeteket is –, a gyülekezetet nem szabad megosztani. Amikor a jelölőbizottság tagjaként láttam, hogy mennyien tiszteltek meg a bizalmukkal, úgy éreztem, nem lehet kitérni a feladat elől. Ákos gyerekkora óta a gyülekezet tagja, nemcsak az ereszcsonnát ismeri, hanem a gyülekezetet is mélyen, ezért úgy gondoltam, hogy a másodfelügyelői jelöltséget vállalom. Többször beszélgettünk róla Ákossal is, a lelkészekkel is, és úgy véltem, hogy ezzel a békességet tudom egyengetni, és egy prosperáló gyülekezet épülését szolgálja.

– Miként értékeled a megválasztásod óta eltelt időszakot?

– Nagy öröm, hogy Ákossal és a lelkészekkel jól működik a közös munka. Nem érzem, hogy lenne jelenleg olyan konfliktus, ami aggodalomra adhatna okot.

– Milyen terveid, elképzeléseid vannak a jövőre nézve?

– Először mindenképpen a lift ügyét kell sikeresen befejezni. Ez azért is fontos, hogy a gyülekezetben a bizalmi

légkör helyreálljon. A távolabbi jövőre gondolva nagyon szívemen viselem egy óvoda alapítását. Sok gyülekezetet láttam (Békéscsaba, Soltvadkert), ahol elkezdtek ezt a munkát, és mindenhol a gyülekezet épülésével járt együtt. A pozitív hatása mindenképpen sokszorosan felülmúlja a tagadhatatlanul sok kezdeti nehézséget. Azonkívül a jövő generációjának megszólítása a missziói parancsból fakadó kötelezettségünk. Az óvoda mellett szól az is, hogy Budán nincs ilyen evangélikus intézmény, s gyülekezetünk a metró megnyitása után különösen is központi elhelyezkedésű.

A közösségünk jövőjével kapcsolatban még nagyon fontosnak tartom hangsúlyozni a problémák megoldásában, feloldásában a párbeszéd szerepét. A mai, internet által beszótt világban hajlamosak vagyunk elfeledkezni arról, hogy személyesen, egymás arcát látva könnyebben jutunk közös nevezőre, vagy tudjuk elfogadni a másik más véleményét, ha meggyőzni nem is tudjuk egymást. Svájcban, ahol felnőttem, sok példát láttam arra, hogy az emberek miként tolerálják a másiknak nemcsak az eltérő akaratát, hanem a nem-akaratát is, ezzel meghagyva a másik emberi méltóságát.

– Köszönöm a beszélgetést. Isten áldja meg munkádat, törekvéseidet gyülekezetünkben!

-IVE-

Tavaszi zeneszüret

Nem tudatos szervezés, hanem eredetileg egymástól független, de kedvesen összevágó programok hozták létre azt a tavaszvégi hangversenysorozatot, melyet „Tavaszi zeneszüret” címen rendezhettünk meg három egymást követő vasárnap este.

Canticum novum

Május 25. Vendégünk a Magdala Kórus (Maglód), Simon Barbara vezetésével.

A „Rogate-vasárnapi” vespera többszólamú tételeit és zsoltárait énekli a harminctagú maglódi énekkar, akik arra szövetkeztek, hogy az evangélium továbbadói legyenek zenei szolgálataikkal.

Vox & Organum

Június 1. Az Filharmónia Magyarország rendezésében megvalósuló **OrgonaPont** Fesztivál keretében ünnepi vespera, ahol középpontba kerül az istentiszteleti szolgálatra rendelt hangszer, az orgona. Miként tartozik össze az orgonazene a liturgikus szolgálattal, hogyan gazdagíthatja ének kísérettel a gyülekezet közös imádságát, és mikor válhat az orgonaszó akár igehirdetéssé is?

Közreműködik: Pál Diana (orgona) és a Fővárosi Protestáns Kántorátus

Te Deum Laudamus

Június 8. A gyülekezet zeneegyütteseinek évadzáró hangversenye.

Vendégünk a **tamperei dóm** (Finnország) **kamarakórusa** Tuomas Laatu vezetésével, közreműködik a kelenföldi evangélikus egyházközség ének- és zenekara.

Vendégeink gazdag ízelítőt nyújtanak az északi evangélikus zeneszerzők kórusműveiből, kelenföldi zeneegyüttesünk az ősi keresztyén hálaadó ének – a Te Deum – Luther által kialakított változatát szólaltatja meg a pompás barokk zeneszerző, Gottfried Heinrich **Stölzel** feldolgozásában.

Magdala = Maglód dala

Legalábbis ezt a választ találok, mikor az énekkar névválasztásáról kutakodom, s egy másikat is: a név a magdalaiként emlegetett Máriára is utal, aki először találkozott a Feltámadottal, s aki így válhatott az „apostolok apostolává”, az örömhír közvetítőjévé.

A május 25-i esti istentiszteleten mi, kelenföldiek is részeltettünk az örömhír továbbadásában, amikor a vesperán fogadhattuk a „Magdala kórust” Simon Barbara vezetésével. Harmincnál több lelkes énekes tanúskodott arról, hogy a krisztusi közösség éneklő közösség, s arról is, hogy a húsvéti öröm hitelesen továbbadható éneklés által. Akár Heinrich Schütz zsoltárát énekelték, akár Liszt oratóriumának húsvéti jelenetét adták elő, vagy a modernebb Greg Sceaer művét, az aszimmetrikus

lüketetésű kórusdalt szólaltatták meg, mindegyikből áradt a zenei szépséggel megerősített hitvallás szándéka.

Már a kórus megalakulása is csodaszámra menő: A maglódi evangélikus gyülekezet 2010-ben egy zongorát kapott. Ennek hatására javasolta Németh Mihály lelkész és Kérges László felügyelő, hogy alapítsanak énekkart. Így hívták meg a fővárosból az orgonista és egyházzenesz végzettségű Simon Barbarát, aki körül először egy tizenkét tagú nőikar gyűlt össze. „Eleinte még egy szőlőben sem tudtunk tisztán énekelni” – emlékszik vissza a kórus vezetője a hangversenyszerű istentisztelet után. A szolgálatok és az elkötelezettség azonban gyümölcsöt

termett: a kórus egyre iskolázottabbá vált, és létszámban is gyarapodott. Két éve egészültek ki férfi énekesekkel. „Aki nem ügyes még a kottaolvasásban, az otthon gyakorol: telefonjukkal rögzítik a próbát, hogy bármikor újra hallgathassák a saját szólamukat.” – meséli Barbara.

Így tudnak mára komoly többszólamú kórusművekkel szolgálni a felekezeti határokat nem ismerő énekkar tagjai. „Többségük természetesen evangélikus, de római katolikustól pünkösdi gyülekezeti tagig sokféle lelki ember énekel közöttünk. Mert a lelkiség tartja össze a közösséget, és az ad lendületet a szolgálathoz.”

BENCE GÁBOR

A szenior ifi „rekreációs” hétvégéje Balatonbogláron

Balatonbogláron töltött egy nyugalmas hétvégét gyülekezetünk szenior ifinek keresztelt alakulata.

Nevükhöz méltóan nem sok aktivitást mutattak, ellenben csodálatosan feltöltődtek a Czöndör István által biztosított környezetben. Egész hétvégén mindenki a kedvükben járt: a szép idő a Balatonban fürdőzés lehetőségével, a város fejlődése az új bopályával, Tamás lelkészünk egy célravezető beszélgetés vezetésével a

csapat jövőjéről és régi időket idéző énekléssel, István barátunk pedig egy

nagyon érdekes látogatás megszervezésével a Léglí pincészet új üzemében, természetesen borkóstolóval.

Csak az esti BL döntő nem úgy alakult, ahogy vártuk... De üsse kavics, a társaság így is

nagy vidámságban, egyetértésben tért haza a kihagyhatatlan retro fagyizás után! Köszönjük a szervezőknek!

BENCE ZSÓFI

A kismamakör pillanatai

Az öcsém évekig azzal bosszantott, hogy egyre öregebb vagyok, hiszen közeledik a harmincadik születésnapom. A „rettegett” évforduló után nem sokkal azonban az Úristen újraindította a számlálómát: kiderült, hogy kisbabát várok (ami persze nem azt jelenti, hogy megálltam volna az öregedésben, csak egész egyszerűen már nem érdekel annyira, hogy hány éves vagyok). Emma 2013 októberében született meg, és új időszámítást indított a családukban.

Az első hónapok – és az első sokk – elmúltával egyszer csak azt vettem észre, hogy már nem csak „tűzoltásra” van időm, már nem szoptatástól altatásig, mosástól vasalásig számítom a perceket, és a szokásos séta a ház körül lassan unalmassá válik. Ahogy egyre bátrabb lettem és már a buszra is fel mertem szállni Emmával, keresni kezdtem a kimozdulási lehetőségeket, és ekkor talált meg Blázy Márti meghívó levele a kelenföldi kismamakörbe.

Először kicsit izgultam, hiszen egy pár hónapos kislánnyal nem annyira egyszerű elindulni, valahol huzamosabb időt mindenféle sürgős babahelyzet (pl. éhség, álmoság, unatkozás) megoldása közben eltölteni, és ezalatt még értelmes társalgást is folytatni, de amint megérkeztünk a gyülekezeti terembe, láttam, hogy hiábavaló volt az aggodalom.

A minden hónap második keddjén 10 – 1/2 12 között megtartott kismamakörbe változó korú babák-kisgyermek anyukái járnak, természetesen gyermekeikkel együtt, így aztán minden és mindennek az ellenkezője megengedett. A beszélgetés bármikor elkanyarodhat az előre kiválasztott témától, vagy akár meg is szakadhat egy kis időre, amíg az egyik anyuka leszedi kisfiát az asztal tetejéről, a másik új játékot keres az unatkozni készülő csemetének, a harmadik pedig gyógypuszit ad egy újonnan szerzett horzsolásra. Senki sem néz ferde szemmel a későn érkezőkre („pont indulás előtt kellett megint tisztába tenni”), sem a korábban távozókra („muszáj lefektetni aludni”). Így aztán mi sem lógtunk ki Emmával (aki eddig minden alkalommal nagyon szépen viselkedett, vagy aludt, vagy csendben nézelődött).

A beszélgetéshez alapul szolgál Margot Kassman: *Anyák a Bibliában* c. könyvének egy-egy fejezete, amely új megvilágításba helyezve, egy-egy fő jellemzőjük alapján mutatja be a Biblia ismert vagy kevésbé ismert nőalakjait. Az adott bibliai anya történetét megvitatva mindig szembetűnik, hogy az anyákat foglalkoztató kérdések, helyzetek és események alapvetően nem változtak a bibliai kor óta, hiszen minden témának vannak modern, nagyon

is aktuális vonatkozásai. Jó egymással megosztani érzéseinket, gondolatainkat, de számomra különösen fontos ez, hiszen kezdő anyaként nagy segítség tapasztaltabb, keresztény „kollégák” véleményét, tanácsait meghallgatni.

A következő tanévtől azonban sajnos búcsút kell vennem – sok egyéb mellett - a kismamakörtől is, mivel az Úristen hamarosan újabb szerencsés próbatétel elé állít minket: a férjemet valószínűleg külföldre helyezik négy évre külszolgálatra, így Emma első születésnapját már lehet, hogy az otthontól távol fogjuk ünnepelni. Az újabb jó értelemben

vett felfordulásra boldogan készülünk, ugyanakkor fájó szívvel hagyjuk itthon családjunkat, barátainkat és egész eddigi, szeretett életünket. Hiányozni fog a kelenföldi templom, a gyülekezet, az ifi és a kismamakör is, amelynek bár nem lehettem hosszú ideig tagja, mégis fontos szerepet kapott életem új, Emmával indult időszakításában.

A kismamakör tanévzáró piknikjére a templom kertjében kerül sor június 10-én 10 órától, amelyre szeretettel várunk mindenkit!

TÖRÖK LILI

Magunkról másoknak értünk és értük, hogy értsünk

Gyökössy Endre Magunkról magunknak című könyve szolgált tanulsággul március 3-án, a kelenföldi evangélikusok gyülekezeti termében a fiatal felnőttek alkalmán (röviden: FIFÁ-n). A több mint öt éve működő, s ez évben egzisztenciális kérdéseket körüljáró havi interaktív találkozók lényege a találkozás maga. Nemcsak egymással, hanem „magunkkal” is. A Blázy Árpád helyi lelkész vezette fiatal felnőttek mottója a hétfői alkalmon Pál apostol szava: „Legyen gondod önmagadra!” (1Tím 4,16)

Önismeret tegnap és ma

Az önismeret mind a pszichológia, mind a teológia szempontjából fontos kérdés, és a művészetnek is alapkérdése. Hogy valaki utólag számot vetve okos-e, vagy a vele történt események hatására, folyamatában „okosodik meg”, teljesen mindegy. Megismerési képességünk így is, úgy is véges. De a felismerésre nyitottnak kell lenni nemcsak húszas-harmincas, de nyolcvanas éveinkben is. [...]

Titok

A gyermekek éntudata két-három éves korban jelenik meg, de csak húsz-huszoney éves korra szilárdul meg. Ez a megszilárdulás azonban korántsem jelent felnőttiséget, még kevésbé valamilyen féle kész állapotot, teljességet. Az ember határon állása, kettősségbe ágyazottsága – beszéljünk bár föld és ég közötti, test és lélek közötti, ego és „isten-i képmás” közötti vergődéséről –

mind a vallás, mind a filozófia, mind a pszichológia egyik leggazdagabb rejtélye.

Hogy ilyen sok fizikai törvényszerűségnek kitett, halandó testünk földi utunk bevégeztével pusztulásnak indul, ez az egyik legnagyobb traumánk. De talán az önmagunkból való végső kifordulás hozza el a valódi „önmagaságot”, azt az állapotot, amelyet üdvösségnek nevezhetünk.

A teljesség felé...

Az önismeret fontosságára már az ókori görögök felhívták a figyelmet, Jézus tanításával pedig e tekintetben is új fejezet nyílt az emberiség történetében. A görög *eudaimonia* kifejezés olyan boldogságot jelöl, amely kizárólag önmagáért való. Az ókoriak a lélek erény szerinti tevékenységét tartják boldogságnak, ehhez az etikus cselekvés a kritérium.

A boldogság szó *makarioszként* szerepel az *Újszövetségben*. Említhetjük itt Jézus jól ismert *Hegyi beszédét*, amelyben a földi örömök mulandóságára hívja fel a figyelmet, és a mennyei örömet ígéri a szenvedőknek. A boldogsághoz vezető út tekintetében, az ókori bölcelethez hasonlóan a bibliai szemlélet is az éretnyes cselekvés mellett teszi le a voksát a földi örömök és az anyagi javak halmozásával szemben.

Michel Foucault francia történész, filozófus híres könyvében, a *Törődés önmagunkkal* című kötetben arra a paradoxonra hívja fel a figyelmet, hogy bár az

üdvösség feltétele épp az önmagunkról való lemondás, ehhez mégiscsak önmagunkat kell megismernünk először. Fontos különbség azonban, hogy míg az antikvitásban önmagunk megismerése az önmagunkkal való törődés következményeként tűnt fel, a modern világban önmagunk megismerése lett az alapelv.

Felek

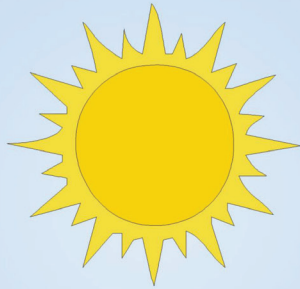
A kelenföldi evangélikusok minden bizonnyal sejtik, amit *József Attila* tudott: „Hiába fürösztöd önmagadban, / Csak másban moshatod meg arcodat.” Ezért járnak interaktív közösségbe, és beszélnek magányról, test és lélek kapcsolatáról, komplexusokról, lelki görcsökről, a női és férfi lélek hasonlóságairól és különbözőségeiről. A doktorokat, jogászokat, munkakeresőket egyaránt magába foglaló közösség a beszélgetések során profitálhat sokszínűségéből, a több szemszögből való megközelítésből.

Még ha felvállalják is dioptriáikat, akkor sem vesznek homályba, hisz mindenki más-más területen éles-, illetve rövidlátó. A létkérdések okozta általános egyéni szorongás egy élő csapat közegében eltörpül valamiképp, és „sorsközösséget” kovácsol. Ha valóban feltárulkoznak, és megmutatják egymásnak magukat a felek, pont egy másik felet kaphatnak a magukéhoz...

KINYIK ANITA

CSODABOGÁR

KIHAJÓZIK

Evangélikus gyülekezeti hittantábor

2014. június 23–27.

Helyszín: a kelenföldi evangélikus gyülekezet épülete (1114 Budapest, Bocskai út 10.), hétfőtől péntekig 9-17-ig

Jelentkezés: Gáncs Tamás lelkész, Tel: 20 / 824 3703, Email: gancstamas@gmail.com

Csapó Dorottya, Tel: 20 / 287 1342, Email: csapo.dorottya@gmail.com

Fontos tudnivalók:

- Tízórait mindenki csomagoljon az ebédet és az uzsonnát mi biztosítjuk.
- A hatályos jogszabályok szerint orvosi alkalmassági papírra van szükségük azoknak, akik táborozni mennek. Ez nem lehet a tábor kezdeténél három napnál régebbi.
- Az interaktív foglalkozásokat 3 csoportban tervezzük megtartani: óvodás, alsó tagozatos, felső tagozatos.
- A tábor díja: 7000 Ft/fő/hét. Több gyermekes családnak kedvezményt biztosítunk! Előlegként 2000 Ft-ot kérnénk, ennek befizetési határideje: 2014. június 1. Az összeget kérjük névre szólóan a lelkészi hivatalba befizetni! Köszönjük.

Várjuk és várunk!

Kirándulás a székesfehérvári nyugdíjasokkal

Balatonboglárra látogatott a szenior ifi

Vidámság a családi istentiszteleten

*Konfirmandusaink (alulról, balról jobbra):
Zacher Noémi, Nagy Veronika, Holló Attila, Végh Erzsébet,
Zacher Enikő, Kovács Zsombor, Balogh Levente, Garancsi Ábris, Harmati Eszter*

Lelkészi beszámoló

2013-ban kelenföldi lelkészi szolgálatomat a gyülekezetben augusztus 25-ig beosztott lelkészként, onnantól kezdve pedig parókus lelkészként végeztem, ami szeptember 15-én bővült az igazgató lelkészi feladatkörrel is. Lelkészi beszámolómm ez alapján készült.

A 2013-as naptári évben voltak olyan szolgálati területek, melyeket egész évben végeztem, és voltak, amelyek ősztől kerültek hozzám, köszönhetően az új munkaévnek, a munkatervnek (amit lelkésztársaimmal egyeztetünk), valamint az igazgató lelkészi megbízásnak. Azokkal a feladatokkal kezdem a beszámolómat, melyeket egész évben végeztem:

1. A lelkésztársaimmal **közösen, vagy rotációs rendszerben végzett szolgálatok**: istentiszteletek, nyugdíjas bibliaóra, kazuálék, presbiteri gyűlésen elhangzó áhítatok, munkatársi megbeszélések, ökumenikus szolgálatok, hírlevél szerkesztése, hivatali órák, hittanok, kézműves délutánok, látogatások, imaközösség, lelkipásztori beszélgetések, és különböző közegyházi szolgálatok – fontos alappillérei a lelkészi hivatásnak. Ezek mellett szeretném kicsit részletesebben ismertetni a kisebb csoportokban végzett munkámat.
2. **Nagyifi és szeniorifi**: olyan közösségnek ismertem meg mindkét ifjúsági csoportot, ahol jókedvűen, sokat

énekelve tudtunk beszélgetni a fiatal korosztályt valóban érdeklő kérdésekről. Nagy öröm számomra, hogy mindkét csapattal el tudtunk menni csendeshétvégére a tavalyi évben, a nagyifisekkel a cserkészekkel karöltve Nagyvelegre, a szenior ifisekkel pedig Balatonboglárra.

3. A **Középkör** közössége, amely havonta gyűlt össze tavaly is, teológiai kérdéseket beszélt végig tabuk nélkül. A megkezdett tanév második félévében az *újszövetségi apokrifek* világa tárult elénk, míg az új tanévben *Jakab levelét*, az egyik legvitatottabb újszövetségi levelet olvastuk és beszéltük végig.
4. **Bibliaiskola**: szintén egész évben elkísért, hogy havonta egyszer én tarthattam a szerdai bibliaiskolát, ahol az *Isten megkísértett szolgálói* című könyv alapján beszélgettünk Isten igéje felett, a könyv egy-egy fejezete alapján.
5. A csütörtöki **énekkari áhítat** megtartására kéthetente került rám a sor az első félévben, amikor is felváltva végeztük lelkésztársammal, míg ősztől egyedül végzem ezt a szolgálatot kéthetente.

Most pedig szeretnék rátérni azokra a szolgálati területekre, melyek ősztől kerültek hozzám:

1. A **katechetikai munka** megszervezése és koordinálása. 2013 szept-

emberétől a kötelező hit- és erkölcs-tan bevezetése miatt megnőtt a hit-tanórák száma, és így szükség volt egy hitoktató bevonására erre a katechetikai területre. Szeptember elsejétől Bedecs Réka személyében új hitoktató dolgozik gyülekezetünkben, megbízási szerződéssel. A katechetikai megbeszéléseknek is fontos témája volt ez az új kihívás. Emellett természetesen központi helyet foglalnak el ebben a munkaágban a GYBK heti alkalmai, a kézműves délutánok megszervezése, a szentesti gyerekdarab betanítása – mely tavaly egy bábdarab volt –, és a hónap első vasárnapján tartott családi istentisztelet megszervezése.

2. A **családi istentisztelettel** kapcsolatban elmondható, hogy ősz óta önkéntes csapat segíti a munkámat, ami nagyifisekből, szeniorifisekből, fiatal anyukákból-apukákból, valamint teológus hallgatókból áll. Havonta kétszer tartunk **stratégiai megbeszélést**, ahol végigbeszéljük az előző istentisztelet tanulságait, és megtervezzük, előkészítjük a következő alkalmat. A 2013/14-es tanévre a bibliai csodákat választottuk tematikánk alapjául.
3. A kapcsolattartás gyülekezetünk **cserkészcsapatával, színjátszó körével** fontos része az igazgató lelkesíti a szolgáltnak. A cserkészcsapat létszáma növekszik, őrsgyűléseiket rendszeresen tartják gyülekezeti

termünkben. A nyári cserkész-táborban két nyelvű istentiszteleten szolgálhattam közöttük. Az IKSZ-kör, azaz a színjátszó kör pedig Csehov Három nővér című darabjára készült, és adta elő nagy sikerrel, több alkalommal is.

4. Ezen a helyen szeretnék köszönetet mondani azon **önkéntes munkatársainknak**, akik egy-egy csoport vezetését vállalják: GYBK, Apakör, imaközösség, Fraknó utcai szeretetszolgálat, iratterjesztés stb.

Most szeretném röviden érinteni 2013 utolsó harmadának néhány kiemelkedő gyülekezeti eseményét:

1. A **nyári napközis tábor** címe tavaly nyáron ez volt: „Dr. Seuss rendel”. A „Dr. Szósz-tábor”, ahogyan a gyermekek hívták, 30-35 gyermek résztvevőt és 13-15 felnőtt segítőt mozgató meg lelkiileg, szellemileg, és persze testileg is. Alaptémánk a tolerancia volt, amit Dr. Seuss bibliai ihletettséggű állatmeséin keresztül mutattunk be a gyermekeknek.
2. A nyár folyamán – hosszú tervezés és előkészítés után –, a képviselő-testület döntése alapján elkezdődött templomunk részleges **akadálymentesítésének** folyamata, az ezzel járó építési munkálatok, melyek reményesség szerint 2014 nyarán befejeződnek.
3. Ha 2013-ra, és a különleges alkalomra gondolok, engedtesse meg, hogy egy személyes vonatkozású

ünneppel folytassam a sort, ez pedig az **iktatási istentisztelet**, melyet 2013. augusztus 25-én ünnepelt a gyülekezet közössége. Életre szóló megerősítés volt, ahogyan a vendégeink mellett a gyülekezet aprajánagyja jelen tudott lenni. Dr. Fabiny Tamás püspök igehirdetése után Bence Imre esperes iktatott be a Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség lelkészi hivatalába. Sokat jelentett a sok köszöntés, biztatás, ölelés, kézfogás, mosoly. Hálával emlékszem vissza erre a napra. Köszönöm a bizalmat, és a sok-sok szeretetet, amit családommal együtt átélhettünk és azóta is kapunk!

4. A korábbi évekhez hasonlóan tavaly szeptemberben is bekapcsolódtunk a **nyitott diplomák éjszakája** rendezvénysorozatába, melynek mottója *Asszonyok, szentségek, imák* volt. A mi rendezvényünk megszervezését Pál Dianának köszönhattuk.
5. **Templomszentelésünk 85. évfordulóját** ünnepeltük a tavalyi év októberében, mely eseményen vendégeink voltak az erdélyi és a finn testvérgyülekezeteink vezetői, valamint finn testvérgyülekezetünk énekkara is, akik szolgáltak a hétvége alkalmain. Hagyományainknak megfelelően, a három napos ünnepség záró istentiszteletét megtisztelte jelenlétével dr. Hoffmann Tamás, Újbuda polgármestere is, aki ünnepi köszöntőt is mondott. Az ünnepre való

tekintettel újra nyomtattuk a kelenföldi evangélikus gyülekezet logójával ellátott pólókat.

6. Ősszel nekem volt a feladatomban a három **szeretetvendégség** megszervezése, ahol vendégeink voltak: októberben dr. Schneller István, aki a szakrális építészetéről, novemberben dr. Fabiny Tamás püspök, aki az evangélikus stratégiáról tartott előadást, és Kanizsai-Nagy Dóra, aki a református menekült misszió roppant izgalmas kihívásairól beszélt közöttünk.
7. Szeretném kiemelni az őszi gyülekezeti események közül a **felügyelő-, másodfelügyelő- és jegyzőválasztás megismétlését**, melyre a MEE Országos Bírósága kötelezte gyülekezetünket, és melyen a gyülekezet felügyelőjének Szepesfalvy Ákost, másodfelügyelőjének dr. Harmati Béla Lászlót, míg jegyzőjének dr. Benyó Imre Aladárt választotta a közgyűlés. A három új tisztségviselő ünnepi beiktatására 2013. november 3-án került sor a 10.30-kor kezdődő istentisztelet keretein belül.
8. Szintén ezen a napon, november 3-án, a főistentisztelet után liturgikus keretek között **adtuk át urnatemetőnk megújult részét**.
9. November utolsó hétvégéjén került sor a **Botta–Kendeh ifjúság** hagyományos találkozására, ahol Sass János testvérünk, tiszteletbeli presbiterünk vezetésével a közösség

levelet írt a presbitériumnak Botta és Rezessy lelkész urak képének ki-függesztéséről a lelkészi hivatal folyo-sójára, melyet a presbitérium támo-gatott soron következő gyűlésén.

10. Decemberben, ádvent harmadik va-sárnapján került sor – a nagyifi és a szeniorifi szervezésében – egy új kezdeményezés megvalósítására, az **ádventi jótékonyági vásárra**. A vásáron saját készítésű mindenfélét (a lekvártól a derékmelegítőig), valamint a bolhapiac számára fel-ajánlott tárgyakat vehettek meg a testvérek, támogatva ezzel a Fraknó utcai szeretetszolgálatot, a Bárka Alapítványt, illetve a kenyai Fikisha utcamissziót. A vásáron is árusított képeslapon található grafika – mely Bence Áron kreativitását dicséri – lett az alapja annak a hűtőmágnes-nek, ami 2013 karácsonyán a munka-társak és a gyermekek csomagjába került.

11. December negyedik vasárnapján gyülekezetünk ének- és zenekara, Bence Gábor vezetésével, hosszú felkészülést követően **H. Schütz Karácsonyi történetének** előadásá-val szolgált a vesperás istentisztelet keretében.

Most pedig az alkalmak után, zárás-ként, szeretnék kiemelni néhány fontos tényt:

1. Gyülekezetünkben a tavalyi évben is négy alkalommal jelent meg a **Hírlevél**, mellyel kapcsolatban idén

egy felmérést készítettünk egy friss címlista elkészítése céljából.

2. Kommunikációs szempontból fon-tos megemlítenünk, hogy 2013 volt az első év, amikor minden héten fel-került MP3 formátumban a vásár-nap és nagy ünnepeken 10.30-kor kezdődő istentiszteleteken elhang-zott **prédikációk hanganyaga a honlapunkra**.

3. A gyülekezet lelkészei több alkalom-mal szerepeltek a kerületi és a köz-szolgálati **médiában**, gyülekezetünk eseményeiről pedig több alkalom-mal is tudósított az Evangélikus Élet című hetilap, és az evangelikus.hu internetes portál. 2013 áprilisában rádiós istentiszteletet is közvetített élőben az MR1 Kossuth rádió a ke-lenföldi evangélikus templomból.

4. Személyi ügyek kérdésében fontos megemlíteni, hogy október közepé-től **Török Lajos** másodegyházfink vette át a takarítói feladatokat Bajtai Sándor testvérünktől.

És a beszámoló zárásaként enged-jenek meg, engedjete meg egy záró-gondolatot:

Elnöktársammal, Szepesfalvy Ákos felügyelő úrral – akivel elköteleztettek vagyunk a közösség egysége és békes-sége mellett – úgy gondoljuk, hogy mindenki, aki ehhez a közösséghez tartozik, akár évtizedek óta, akár csak néhány napja, ugyanolyan részese annak a közös történetnek, amit úgy

hívunk: Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség.

Bízunk abban, hogy a 2013-as év nagyon sok krízissel telezsúfolt időszak, emberi és közösségi drámái után sem adja fel a gyülekezet azt az alapvető, identitását is meghatározó tulajdonságát, hogy: egy. Sokszínű, de egy, azaz egy keresztény közösség. Egy gyülekezet, mely sokféle, de egyfelé néz. Egy, azaz egy gyülekezet, mely csakis nyitott, be-

fogadó, elfogadó közösség lehet, ahol érték a múlt, megélhető a jelen, és hívás a jövő. Ahova tartozni öröm, és ahova másokat hívni büszkeség.

Legyen Isten áldása gyülekezetünk életén! Legyen Isten áldása a sok-sok szolgálattévő 2013. naptári évben elvégzett munkáján! Legyen minden egyes szavunk és tettünk szeretett gyülekezetünk javára és Isten dicsőségére!

GÁNC S TAMÁS

Lelkészi beszámoló a 2013-as évről

Az eddigiekhez hasonlóan hadd számoljak be a **heti** rendszerességgel tartott **alkalmakról**. Mindenekelőtt a **hittanórák** kérdése vált izgalmassá az elmúlt évben, hiszen tavasszal kezdtük el szervezni az ősszel induló kötelező hités erkölcsanaktatást. Kerületünkben 13 iskolában voltunk jelen a beiratkozásakor, illetve szülői értekezleteken szórólappal, beszámolóval segítettük a szülők döntését.

Ennek meg is lett az eredménye, hiszen 2013 őszétől 21 hittancsoportban tartunk hittant.

Heti rendszerességgel **kisifjúsági** órát tartottam, ahol általában 2, 3, 5 kisifjúsági tag gyűlt össze hétről-hétre. Témánk az élet nagy kérdései körül fogalmazódtak meg: Milyen Isten? Tényleg van értelme hinni? Merre tart az életem? Miért vagyok itt? Isten teremtett világa – felelősek vagyunk érte.

A **hétfői bibliaórákat** továbbra is a lelkészekkel felváltva tartottuk. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv részletes tanulmányozását mindannyian nagyon szeretjük. Mint minden évben, 2013-ban is bekapcsolódtunk az ökumenikus világimanap alkalmába, amelyen Holby-Bakay Tímea, Norvégiában élő gyülekezeti tagunk volt a vendégünk, igehirdetéssel szolgált közöttünk.

A heti rendszeres alkalmak között meg kell említeni a **konfirmációs oktatást**. Öt konfirmandus gyermekkel találkoztam hétről-hétre, május 25-26-án volt a konfirmáció a gyülekezetben. Ezen kívül öt felnőttet oktattam külön és készítettem fel őket keresztele, illetve konfirmációra. Őket is istentisztelet keretében vettük fel evangélikus gyülekezetünk sorába. A konfirmandus szülőktől pénzadományt kapott a gyülekezet, hogy beköthessük az elhaszná-

lódott énekeskönyveket és a rongyosra olvasott gyülekezeti Bibliákat (11 énekeskönyvet és hat Bibliát köttettünk be, illetve 4 új Bibliát vásároltunk).

A **Fraknó utcai szeretetszolgálat** is hozzám tartozik. Íme, néhány adat:

2013-ban a hozzánk forduló rászorulóknak száma: 896, ebből 611 férfi és 285 nő. Átlagosan 18 kiszolgálás volt egy héten; az adományozók száma: 180 fő.

Legtöbben 2013 decemberében kerestek meg bennünket: 143 ember (ebből 11 nő).

A legtöbb látogató július 30-án volt: 40 ember (férfi). Minden alkalommal az ott csupán szeretetből szolgáló testvérek uzsonnát készítenek nekik, amit nagyon sok esetben saját zsebből finanszíroznak.

Havi alkalmak

A **kismamakör** változó létszámmal, havi rendszerességgel találkozik. A tavalyi év során 8 kismama egy-két kisbabával járt erre az alkalomra. Vezérfonalul Margot Kessmann: „Anyák a Bibliában” című könyve szolgált. A változó létszámot azért hangsúlyozom, mert ha egy kismamának lehetősége van visszaállni a munkába, úgy sajnos ebből a körből kimaradnak. De mindig jönnek újabb és újabb kismamák, akik elfoglalják elődeik helyét.

A **női kör** 2013 tavaszán sokunkat érintő témával foglalkozott: pl. hogyan kezeljük felnőtt gyerekeinket, szülői példamutatás, hogyan fogadjuk be/el

gyermekünk párját és hasonló, tényleg mindennapi kérdések kerültek elénk. Ősszel Margot Kessmann könyvéből emeltünk ki bibliai anyákat és így beszélgettünk a nagycsalád örömeiről, nehézségeiről, anyós-meny viszonyról, testvérek közötti féltékenységről. Konkrét bibliai történetből kiindulva jutottunk el saját élethelyzetünkhöz, családukkal, gyülekezetünkkel való kapcsolatunkhoz.

A **diakóniai csoport** is havonként tartja alkalmait. A munkatársak beszámolnak ilyenkor az elmúlt hónap eseményeiről, és közösen fogalmazunk meg célokat, hol, mire, mikor kellene a segítség. Sikeres pályázatunk is volt, az összegből, amit az önkormányzattól kaptunk, olvasószemüvegeket vásárolhattak munkatársaink (használt, ott-hon elfekvő szemüvegeknek is nagyon örülnek a hajléktalanok).

Egyéb alkalmak

A **páros körben** „A házaspárok tízparancsolata” a téma. Negyedévenként jövünk össze egy-egy vasárnap délután, amikor is fiatal házaspárok gyermekeikkel együtt jönnek el a gyülekezetünkbe. A beszélgetések mindig jó hangulatban telnek el, és van olyan házaspár is, aki a kör megalakulásakor gyermek nélkül, most pedig már három gyermekkel jár az alkalomra.

A **Szent Margit Gimnázium** evangélikus tanulóinak időnként (amikor katolikus testvéreink valamilyen szentet

ünnepelnek) **lelki napot** tartok. Tavaly ellátogattunk a Láthatatlan kiállítás címen ismert, a vakok mindennapjait bemutató rendezvényközpontba. Csak ajánlani tudom mindenkinek.

Augusztus 1-4. között 7 felnőtt fiatalal Sepsiszentgyörgyön jártunk, ahol részt vettünk az első **Erdélyi Lutheránus Ifjúsági Találkozó**n.

Az **ádventi sorozat keretében** szomszédos gyülekezetek lelkésznoíit hívtam meg igehirdetői szolgálatra. Különböző lelkészi fórumokon sokszor kerül szóba, hogy kevés közszereplés jut a lelkésznoíiknek. Így 2013 ádventjében két szomszédos lelkésznoít hívtam gyülekezetünkbe: Bencéné Szabó Márta budavári és Keczkó Szilvia budahegyvidéki lelkésznoít, akik örömmel jöttek az ádventi zenés istentiszteleteinkre.

Néhány szót ejtenem kell a **Lepramisszióról** is. Gyülekezetünk évtizedek óta támogatja a Lepramissziót: régebben fáslit, takarókat kötöttek, horgoltak a kézimunkázni tudó testvérek, az utóbbi hét évben azonban, mivel a postaköltség nagyon magas lett, úgy döntött a szervezet, hogy hasznosabb a pénzadomány. Mivel gyülekeze-

tünk nyugdíjas köre ebben élen jár, a Lepramisszió vezetőségébe két evangélikus kurátort választottak: világi kurátornak Missura Tibornét, lelkészi kurátornak pedig engem. Részt vettünk számos megbeszélésen, alkalmak előkészítésében, igehirdetéssel szolgáltunk különböző alkalmakon. A legemlékezetesebb talán az „Áldd meg Kína” leprásokért is felelős szervezétének orvos csoportjával való találkozásunk volt.

Mindezekon túl ott van még a mindennapi szolgálat is: beteg-úrvacsora, lelki gondozói beszélgetések, kazuális szolgálatok, ügyelet, megbeszélések egész sora, és amikor van egy szusszanásnyi idő: gyerekek, férj, család, házimunka, szülői értekezlet és egyéb apró-cseprő tennivaló.

Továbbra is kérem a gyülekezet imádságos szeretetét, támogató segítségét és meggondolását mindannak, amit a mai útmutatói ige szívünkre helyez: „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendelvek titeket, hogy elmenjeteK és gyülmölcöt teremjeteK (Jn 15,16)”.

BLÁZY ÁRPÁDNÉ

Beszámoló 2013-ról

Mottó gyanánt az Útmutató mai Igéjét hadd olvassam fel. Pál írja: *Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden*

könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért (Fil 1,3–4). A 2013-as esztendőre gondolva mindenekelőtt nekem is az imádság, s annak megtartó

ereje jut eszembe. Szívből mondok köszönetet gyülekezetünk imaköréért, amely tavaly is hétről-hétre töretlenül végezte hűséges és áldásos szolgálatát.

Örömet szeretném továbbá kifejezni, hogy volt elnöktársaim is jelen vannak ülésünkön, mert többek között a tavalyi viharos tavaszi-nyári időszakról is feltétlen kell, hogy szóljak.

Nincs új a nap alatt! Így bevezetésképpen engedtesék meg még néhány idézet gyülekezetünk egykori felügyelője, Dr. Kring (Komjáthy) Jenő táblabíró 75 évvel ezelőtt megtartott székfoglaló beszédéből, amely gyülekezetünkre nézve több érdekes és mindmáig aktuálisnak mondható gondolatot tartalmaz... (l. Kelenföldi Hírlevél 2014/1. sz.)

Beszámolómat három pontba foglaltam: szomorúságok, örömök és tervek.

1) Szomorúságok

Mi tagadás, igen viharosra sikeredett a tavalyi tavasz és nyár. A korábban elnyert pályázatoknak (mintegy 18 millió Ft) köszönhetően komoly döntéseket kellett meghoznunk a már előző évben is nagy vitákat és feszültségeket kiváltó akadálymentesítéssel kapcsolatban. Több helyről kaptam jelzést arról, hogy nem biztos, hogy helyesen tettük 2012 őszén, amikor úgy döntöttünk a templomunk fiatornyában már meglévő urnahelyek áthelyezéséről, hogy erről előre nem értesítettünk minden érintettet, s így sokan csak utólag tudták meg ezt.

Lelkészként ma sem nem mondhatok mást, mint hogy e komoly kegyeleti kérdés nem lett kellő mélységben végiggondolva. Döntésünk következtében ugyanis egyesek akár jogorvoslathoz is folyamodhatnak, aminek gyülekezetünkre nézve igencsak nem kívánt következményei lehetnek.

Részben ennek folyamányaként gyülekezetünk felügyelője, Ittész András és másodfelügyelője, Inotainé Sólyom Éva lemondtak megbízatásukról. Ezt követően, május elején levelet kaptunk feleségemmel egy gyülekezeten belüli csoportosulástól, akik saját(os) látásukat és kritikájukat fogalmazták meg.

Mindemellett kezdetét vette az ugyancsak viharos lelkészválasztás is, mellyel kapcsolatban két képviselőtestületi ülést kellett tartanunk. A másodikon gyülekezetünk másodlelkésze, feleségem, Márti szóban válaszolt az említett levélben felrótt sérelmekre, s az érintetteket írásban és szóban egyaránt megkövettük. A kialakult feszült helyzetre való tekintettel presbitériumunk Szebik Imre ny. püspököt kérte fel mediátori szerepre, aki június-július folyamán külön-külön és részben közösen is beszélt az érintettekkel a látványosi ökumenikus központban.

Júniusban megtörtént a lelkészválasztás, Gáncs Tamás lelkésztestvéremet parókussá választotta gyülekezetünk közgyűlése. Iktatására augusztus 25-én került sor, az igazgatást pedig – a presbitérium jóváhagyásával három

évre – szeptember 15-től vette át. Örömmre szolgál, hogy mindketten már több helyen elmondhattuk, hogy lelkes-munkatársakként az addig (mi több, máig) tapasztaltak alapján jó reménységgel nézünk elébe szeretett gyülekezetünkben végzett közös szolgálatunknak.

Visszatérve még a nyárra: július elején újabb választó közgyűlést tartottunk, melyen az új tisztségviselők megválasztására került sor. Ezt követően – még aznap délután, immár megválasztott új felügyelő és másodfelügyelő lévén, illetve elnöktársaim iránti szolidaritásból – 5 éves elnökségi tagság után írásban lemondtam az igazgatósról. Ám ezzel még nincs vége az eseménysorozatnak, mivel ez a közgyűlés (meg)óvásra került, s egyházunk bírósága annak megismétlésére kötelezte gyülekezetünket. Az október 20-án megválasztott új tisztségviselők iktatására november 3-án került sor. E helyről is szívből kívánom, hogy Szepesfalvy Ákos felügyelő, dr. Harmati Béla másodfelügyelő és dr. Benyó Imre jegyző testvérem az esküjükben elhangzottak alapján tudják gyülekezetünk belső békéjét szolgálni, és a lelkesekkel közösen ezen fáradozni. Az Úr Igéje mindannyiunkat bátorít: „...szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban” (1Kor 15,58).

Részben az imént vázoltaknak köszönhetően: nem készülhetett el az a tanulmánykötet, melyet még az előző elnökség tervezett templomunk tavalyi, 85. születésnapjára. S ami talán még ennél is szomorúbb, hogy vannak testvérek, akik azóta nem járnak hozzánk istentiszteletre.

Minden rosszban van azonban valami jó!! Például, hogy most nem kell pereskednie a gyülekezetnek az urnák áthelyezése miatt! Az elmúlt nyár folyamán ugyanis ketten is azért álltak el a jogorvoslat kérésétől, mert nem akarták tetézni és tovább fokozni az ekkorra – részben emiatt – kialakult amúgy is feszült helyzetet.

Ezen gondolatsor lezárásaként szeretnék újra köszönetet mondani gyülekezetünk imaközösségéért, és minden imádságért, lelki szolgálatért, ami – s talán ezt nem mindenki tudja, de – presbiter és nem presbiter testvérek által továbbra is intenzíven, lélektől-lélekig folyik. Hasonlóan mondok köszönetet az irányunkban kinyilvánított sok-sok szeretetért, biztatásért, bátorító-építő szóért, ami eddig még nem tapasztalt módon nyilvánult meg az év során sok-sok gyülekezeti tagunk részéről. Ennek köszönhetően is újra valósággá vált számunkra az ősi keresztyén mondat: *Teneo quia teneor* (Tartom magam, mert tartatom).

Még egy tavaly nyilvánosságra hozott, és egész egyházunk helyzetére vonatkozó szomorú hír. A 2011. évi

népszámlálás adatai szerint az előző 10 évben (2001 óta) látványos fogyás jellemzi egyházunkat, a fogyás mértéke egész pontosan: 29,4%. Ez ügyben őszintén kell szembenézni a saját portánkon is. Az elmúlt 13 év alatt mintegy 380 fővel csökkent kelenföldi gyülekezetünk nyilvántartása is!

2) Örömök

Márciusban adtunk hálát az immár két éve (2012) indult istentiszteleti felolvasók (IFA) szolgálatáért. Gyülekezetünk eme csoportja ma már jóval több, mint munkaközösség. Örömmel jelezhetem, hogy kezd igazi lelki-testvéri csoporttá összekovácsolódni.

A bibliaiskola közössége is gyarapodott lélekszámban – köszönhetően a Szentírás egyik legizgalmasabb könyve, a Jelenések könyve tanulmányozásának.

Arculatváltás történt a fiatal felnőttek alkalmán (FIFA) is. Egy interaktív önismereti sorozatba kezdünk, amely sokak érdeklődését felkeltette. Ízelítő az előkerült témákból: agresszivitás, női lélek, férfilélek és pólusaink, magány, szenvedés... Emlékezetes volt a tavalyi esztergomi kirándulásunk is.

A családi istentiszteleteken többek között a Luther–rózsa szimbólumaival ismerkedtünk. A tavaszi szeretetvendégségeken Szabó András és Kránitz Mihály professzorok tartottak igen figyelemre méltó előadásokat (Felekeztek, vallásháborúk és tolerancia a 16.

században, ill. Reformáció a katolikusoknál?).

A böjti zenés sorozaton Bach-muzsikával egybekötve az ó-egyházi evangéliumok alapján hangzott Isten Igéje.

Az iskolákban választható hit- és erkölcsstan új dimenziókat nyitott a hitoktatásban. Jó lenne minél hatékonyabban élni ezzel az újra adódó lehetőséggel! Kérdés azonban, hogy hol a határ (heti 7-8 óra?), ami még belefér egy-egy lelkésznek a heti munkarendjébe úgy, hogy az ne menjen a gyülekezeti szolgálata rovására.

Tavasztól kezdve szerveztük a finn és erdélyi testvérgyülekezeteink látogatását az őszi gyülekezeti hétvégénkre (őgyh) – templomunk 85. születésnapja alkalmából. A 31 tagú finn küldöttséget Markku Rautianen lelkésztestvérünk vezette. Ő prédikált az ünnepi istentiszteletünkön, míg a szombat esti közös finn-magyar egyházzenei hangversenyünkön a sepsiszentgyörgyi gyülekezet lelkésze, Zelenák József püspök-helyettes szolgált.

Az őgyh további programja volt a vendégek budavári kirándulása, gyermek-délelőtt, Olescher Tamás festőművész kiállításának megnyitója, valamint színjászó-körünk Csehov előadása.

Igazi missziói alkalmak a Szent Imre kórházban tartott áhítatok. Ehhez kapcsolódik az is, hogy az igazgatás letétele által felszabaduló energiáknak köszönhetően ősztől újra a hőn szeretett lelkipásztori munka kerülhetett homlokter-

be. S ez is misszió: Mády Erzsébet irodavezetőnkkel és Nagy Attila testvéremmel együtt gondolhattuk hirdetőtábláinkat, a gyülekezeti honlapot és Facebook-ot. Többször szolgálhattunk Isten igéjével az MTV-ben és az Újbuda TV-ben.

Örömmel említem még meg a negyedévenkénti kerületi ökumenikus lelkész-találkozókat, illetve a tavalyi imahét szervezését és annak istentiszteleteit.

3) Tervek

A Facebook segítségével megpróbáltam a 10-12 évvel ezelőtti konfirmandusokat felkutatni. Már megvolt az első kötetlen együttlétünk, melynek reménység szerint folytatása is lesz.

Úgy tűnik, hogy lenne igény egy ún. szenior szeminárium indítására, melyen friss nyugdíjas vagy nyugdíj előtt álló férfitestvérek ismerkedhetnek

meg egymással, s önképző jelleggel hivatásuk örömeivel-sikereivel vagy bármivel, ami sokat jelentett-jelent nekik...

Régi tervünket szeretnénk idén őszszel megvalósítani, hogy a néhány éve erdélyi testvérgyülekezetünkben is megtartott gyülekezeti hétvégét közösen tartsuk meg. Amennyiben az erre beadott pályázatunk pozitív elbírálást nyer, októberre újra csoportos kirándulást szervezünk Sepsiszentgyörgyre.

S végül egy még valóban csak terv szintű elképzelés. Közeledik a reformáció 500. évfordulója. Talán nem ártana ennek szellemében Lutherrel és műveivel kapcsolatos ismereteinket felfrissíteni, s valamilyen sorozat formájába önteni.

A Mindenható Isten végtelen kegyelmébe ajánlva szeretett gyülekezetünk jelenét és jövőjét, testvéri köszöntéssel:

BLÁZY ÁRPÁD

Áldozati vasárnap

Május 11-én tartottuk gyülekezetünkben az áldozati vasárnapot. A korábbi évektől eltérően most nem dologi kiadásokra – épületfelújítás, beruházások – gyűjtöttünk. A cél a rászorulóknak segítése, a gyülekezetben végzett szeretetszolgálat kiadásainak támogatása volt.

A templomban és lelkészi hivatalban átadott, valamint bankszámlára érkezett adományok összege a Hírlevél lapzártájáig közel másfél millió forint.

Ezúton is hálás köszönetet mondunk az adakozóknak, és bízunk abban, hogy ezen adományok felhasználását is Isten áldása kíséri majd.

A GYÜLEKEZET ELNÖKSÉGE

Tovább épül a lift

Az elmúlt hetekben ismét felpezsdült az élet a korábban kialakított és sokáig csendesen várakozó liftakna környékén.

A végleges felvonóterv adataiból kiindulva elkészült a felvonót majdan magába fogadó acéltorony terve. Ennek alapján a pályáztatás során kiválasztott lakatos vállalkozó jórészt már el is készítette ezt a szerkezetet. Ezen már csak apró kiegészítéseket és a végső festést kell elvégezni.

Az elektromos tervező sem tétlenkedett, így nemrég elkezdődhetett a lifttel kapcsolatos villanszerelés is. Az építészeti tervezés és a további munkálatok előkészítése is folyik tovább, hogy a lift környezete is rendeződhessen.

A felvonógyártó cég visszaigazolása alapján a lift a közeli napokban megérkezik Magyarországra, így amint az engedélyek és a még addig elvégzendő munkák elkészülnek, megkezdődhet a helyszíni szerelés is. Ez is több hetet fog igénybe venni.

A felgyorsult események alapján a nyári befejezés jó reménységgel tartható lesz.

SZEPESFALVY ÁKOS

Megújult a gyülekezeti Facebook-oldal

Idén áprilisban a gyülekezeti Facebook-oldal jelentős változáson ment keresztül. A cél az, hogy a gyülekezeti élettel kapcsolatos információk minél több jelenlegi és jövőbeni hívőt elérjenek. A változások során talán a legfontosabb lépés, hogy a korábbi személyes oldal

helyett közösségi oldalt (page) készítetünk. Így a kommunikációs csatorna kétirányú lett, azaz nem csak az oldalt üzemeltető, hanem az oldalt látogató is megoszthat relevánsnak szánt híreket, információkat. Ha a Facebook által nyújtott lehetőségeket összehasonlítjuk a

Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

411 ember kedveli · 13 ember beszél erről

▼ Tetszik ▼

▼ Követed

Üzenet

Közösség

Isten hozta a Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség Facebook oldalán!

Névjegy – Módosítási javaslat

Fényképek

Események

ISTENTISZTELETI REND - 2014. JÚN
Június 1., Húsvét ün
után 6. vasárnap (E)

Jegyzetek 3

411

Kedvelők

korábbi információs csatornákkal, számos előnyt lehet felsorolni: dinamikus, hiszen a gyülekezeti élettel kapcsolatos információk, eseményekről szóló beszámolók azonnal elérhető; programozói ismeretek nem szükségesek az oldal szerkesztéséhez; az egyes tartalmi elemek látogatottsága számszerűsíthető.

Egy-két érdekesebb adat: Facebook-oldalunk „rajongóinak” 46%-a férfi, 54%-a nő, 8, ill. 10%-uk 55 évnél idősebb, a legtávolabbi követőnk Indiában él.

A közeljövő célja, hogy az oldal tartalma naprakész maradjon, a látogatottság folyamatosan nőjön. Ennek érdekében a hírlevelet is közzé fogjuk tenni ezen a csatornán, lehetővé téve a hírlevelek közötti szabadszavas keresést. Ezáltal a hírlevélre fordított nyomtatási és postázási költség csökkenthető – amennyiben azok a gyülekezeti tagok, akiknek ez a fajta olvasási mód megfelelő, a papíralapú hírlevél kézbesítését lemondják.

-B-

Hírek, események

- Szeretnénk köszönetet mondani, hogy a Hírlevelünk előző számában található **kérdőívet** oly sokan visszaküldték, segítve ezzel is munkánkat.

- Örömmel tudatjuk, hogy **Kucsara-Csapó Dorottya** személyében új taggal bővült Hírlevelünk szerkesztőbizottsága.

• Április 5. és 17-én Blázy Árpád szolgált az MTV **Hajnali gondolatok** című műsorban.

• A húsvétvasárnapi **gyermek-istentiszteletéről** készült képgaléria megtekinthető a Facebookon ill. honlapunkon is: (<http://kelenfold.lutheran.hu/media/keptar/?album=-1&gallery=35>).

• 2014. április 24-én gyülekezetünk adott otthont a **Budai Evangélikus Egyházmegye közgyűlésének**.

• A **tavaszi gyülekezeti hétvégénk** (április 25–27.) istentiszteletén Mitykó András kötcsei lelkész szolgált. A hétvégéről készült fényképek megtalálhatók a Facebookon ill. honlapunkon is (<http://kelenfold.lutheran.hu/media/keptar/?album=1&gallery=37>).

• 2014. április 28-án „Protestantizmus és női szerepek” címmel **református-evangélikus lelkész-nők találkozója** volt a Német Ajkú Református Gyülekezetben. A mintegy 25 lelkész-nő délelőtt megtekintette az Új Színházban Kocsis István Árva Bethlen Kata című drámáját, majd ezt követően csoportbeszélgetés keretében közösen keresték arra a választ, hogy mi a küldetésük egyházukban, a világban.

• Május 13-án a **katechetikai bizottság** tartott megbeszélést a tanácssteremben. Témáink voltak: hitoktatás, nyári napközis tábor, őszi tervek.

• Május 7-én a hétfői nyugdíjas körvendégül látta a **székesfehérvári nyugdíjas klub** tagjait (l. az erről szóló cikket).

• Május 14-én került sor a soron következő **kerületi ökumenikus lelkész-találkozóra** az örmezői református missziói gyülekezetben. Összel újra mi leszünk a házigazdák.

• Május 17–18-án került sor gyülekezetünkben a **konfirmációra**. Blázy Árpádné lelkész felkészítő óráit követően kilenc fiatal adott számot tudásáról, és járult először az oltár elé úrvacsorát venni. Konfirmandusaink: Balogh Levente, Garancsi Ábris, Harmati Eszter, Holló Attila, Kovács Zsombor, Nagy Veronika, Végh Erzsébet, Zacher Enikő, Zacher Noémi. Kísérjük fiatal testvéreinket további életútjukon is imádsággal.

• Május 31-én egyházkerületi **missziói napot** tartottak Dabason.

• Június 2-án volt a **fiatal felnőttek alkalmának (FIFA)** záró grillezéssel egybekötött alkalmunk templomkertünkben. Az idei **kirándulást** június 14-ére, Felcsút és környékére szervezzük.

• Június 15-én 10.30-kor **tanévzáró zenés istentiszteletet** tartunk. Az istentiszteletet követően a templomtérben található Ordass Lajos emléktáblát a templom külső falára helyezzük át, a tavaly ellopott bronztábla helyére. Köszöntőt mond Zászkaliczky Pál, az Ordass Lajos Alapítvány elnöke.

• Július 16–20. között kerül megrendezésre a **X. Szélrózsa** Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó Soltvadkerten „*Szárnyalj!*” címmel. Részletek: www.szelrozsatalalkozo.hu.

Hivatali rend

A lelkészi hivatal nyitva tartása:

Hétfő–péntek 9–13 óra, szerda 17–19 óra

Az urnatemető az istentiszteletek alatt, valamint a lelkészi hivatal nyitva tartási idejében látogatható

Lelkészek beosztása:

Gáncs Tamás: szerda 17–19 óra, péntek 10–12 óra

Blázy Árpád: kedd 10-12 óra, szerda 10-12 óra

Blázy Árpádné: hétfő 10–12 óra, csütörtök 10–12 óra

Fraknó utcai szeretetszolgálat: Fraknó u. 32., tel.: 203-8365

Kedd 14–17 óra között

Telefonszámok

Lelkészi hivatal.....	20/824-2907; 1/361-2159
Gáncs Tamás igazgató lelkész.....	20/824-3703
Blázy Árpád parókus lelkész.....	70/571-1685; 1/385-0244
Blázy Árpádné másodlelkész.....	70/540-4340
Schulek Mátyás diakónus lelkész	20/824-5000
Bence Gábor kántor, karnagy	20/824-4524
Pál Diana kántor.....	a lelkészi hivatalon keresztül
Sutyinszki Katalin egyházfi.....	20/824-2125

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10., kelenfold@lutheran.hu, <http://kelenfold.lutheran.hu>

Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Gáncs Tamás, Harmati Béláné, Ittész-Venásch Eszter, Kucsara-Csapó Dorottya, Szabó Kinga

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Kucsara-Csapó Dorottya 20/287-1342, csapo.dorottya@gmail.com

Megjelent 500 példányban. Egy példány előállítási költsége 80 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos. Nyomdai előkészítés: Ecsedi Klára

Nyomdai kivitelezés: Vareg Produkció (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton